

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením L. Hodače

Lukáš 18:18 Jeden z předních mužů se ho otázal: „Dobrý učiteli, co mám učinit, abych získal věčný život?”

Matouš 19:17–20 ¹⁷Chceš-li vstoupit do života, zachovej přikázání!” ¹⁸Řekl mu: „Která?” Ježíš řekl: „Nezavraždíš, nezcizoložíš, neukradneš, nevydáš křivé svědectví, ¹⁹cti otce a matku, budeš milovat svého bližního jako sebe.” ²⁰Mladík mu řekl: „To všechno zachovávám [od svého mládí]. Co mi ještě schází?”

Christ was drawn to this young man. He knew him to be sincere in his assertion, “All these things have I kept from my youth.” The Redeemer longed to create in him that discernment which would enable him to see the necessity of heart devotion and Christian goodness. He longed to see in him a humble and contrite heart, conscious of the supreme love to be given to God, and hiding its lack in the perfection of Christ. DA 519.2

DA – Touha věků 519.2 Kristus byl mladému muži velmi nakloněn. Věděl, že ujištění: “To všechno jsem dodržoval od svého mládí,” myslí upřímně. Spasitel si však přál, aby poznal, že je třeba odevzdat Bohu srdce, a pochopil podstatu křesťanské dobroty. Toužil v něm spatřit pokorné a kající srdce uvědomující si svrchovanou lásku, jež má být věnována Bohu, a jejíž *případný* nedostatek se skryje v Kristově dokonalosti. (srv. TV – Touha věků 330.5)

His conception of the law was external and superficial. Judged by a human standard, he had preserved an unblemished character. To a great degree his outward life had been free from guilt; he verily thought that his obedience had been without a flaw. Yet he had a secret fear that all was not right between his soul and God. This prompted the question, “What lack I yet?” COL 391.4

COL – Kristova podobenství 391.4 Chápal zákon povrchně a formálně. Podle lidských měřítek si zachoval bezúhonnost. Navenek se nedopustil ničeho zlého. Domníval se, že jeho poslušnost nemá nedostatky. Přesto se v skrytu obával, že mezi ním a Bohem není všechno v pořádku. To ho přivedlo k otázce: “Co mi ještě schází?” (srv. PM – Perly moudrosti 201.2)

Christ read the ruler's heart. Only one thing he lacked, but that was a vital principle. He needed the love of God in the soul. This lack, unless supplied, would prove fatal to him; his whole nature would become corrupted. By indulgence, selfishness would strengthen. That he might receive the love of God, his supreme love of self must be surrendered. DA 519.4

DA – Touha věků 519.4 Kristus četl v srdci bohatého mladíka. Chyběla mu jen jedna, ale za to životně důležitá zásada. Postrádal v nitru Boží lásku. Pokud by nebyl tento nedostatek nahrazen, stal by se pro něj osudným; narušilo by to celou jeho povahu. Shovívavost s tímto nedostatkem by jen posílila jeho sobectví. Pro přijetí Boží lásky je nutné vzdát se svrchované lásky k sobě samému. (přeloženo z anglického originálu) (srv. TV – Touha věků 331.2)

Matouš 19:21 Ježíš mu řekl: „Chceš-li být dokonalý, jdi, prodej svůj majetek a dej chudým, a budeš mít poklad v nebesích; pak přijď a následuj mne.”

Christ gave this man a test. He called upon him to choose between the heavenly treasure and worldly greatness. The heavenly treasure was assured him if he would follow Christ. But self must yield; his will must be given into Christ's control. The very holiness of God was offered to the young ruler. He had the privilege of becoming a son of God, and a coheir with Christ to the heavenly treasure. But he must take up the cross, and follow the Saviour in the path of self-denial. DA 519.5

DA – Touha věků 519.5 Kristus mladého muže zkoušel. Vyzval jej, aby se rozhodl mezi nebeským pokladem a světskou slávou. Kdyby následoval Krista, měl by nebeský poklad jistý. Jeho “já” by však muselo ustoupit a jeho vůle by se musela podřídít Kristu. Mladému muži se nabízela Boží svatost. Měl příležitost stát se Božím synem a spolu s Kristem dědicem nebeského bohatství. To by ale znamenalo vzít na sebe kříž a následovat Krista na cestě sebezapírání. (srv. TV – Touha věků 331.3)

Christ's words were verily to the ruler the invitation, “Choose you this day whom ye will serve.” Joshua 24:15. The choice was left with him. Jesus was yearning for his conversion. He had shown him the plague spot in his character, and with what deep interest He watched the issue as the young man weighed the question! If he decided to follow Christ, he must obey His words in everything. He must turn from his ambitious projects. With what earnest, anxious longing, what soul hunger, did the Saviour look at the young man, hoping that he would yield to the invitation of the Spirit of God! DA 520.1

DA – Touha věků 520.1 Kristova slova byla skutečnou výzvou: “Vyvolte si dnes, komu chcete sloužit.” Jozue 24,15. Rozhodnout se měl mladík sám. Ježíš si přál, aby se obrátil. Ukázal mu slabou stránku jeho povahy a s velkým zájmem sledoval jeho vnitřní boj. Pokud se rozhodne následovat Krista, bude jej muset ve všem poslouchat. Bude se muset vzdát svých ctižádostivých plánů. Spasitel hleděl na mladíka s upřímnou touhou i úzkostí a z celé své duše doufal, že pozvání Božího Ducha přijme. (srv. TV – Touha věků 331.4)

Christ made the only terms which could place the ruler where he would perfect a Christian character. His words were words of wisdom, though they appeared severe and exacting. In accepting and obeying them was the ruler's only hope of salvation. His exalted position and his possessions were exerting a subtle influence for evil upon his character. If cherished, they would supplant God in his affections. To keep back little or much from God was to retain that which would lessen his moral strength and efficiency; for if the things of this world are cherished, however uncertain and unworthy they may be, they will become all-absorbing. DA 520.2

DA – Touha věků 520.2 Kristus mu ukázal jediný způsob, jakým je možno získat křesťanskou povahu. Jeho slova se sice zdála být tvrdá a přísná, ale byla moudrá. Jedinou nadějí bohatého mladíka bylo je přijmout a řídit se jimi. Vysoké postavení a majetek měly na jeho povahu špatný vliv a postupně by zcela vytlačily Boha z jeho srdce. Kdyby byl mladík odepřel Bohu větší či menší část svého jmění, ponechal by si něco, co by podlamovalo jeho mravní sílu a schopnosti. Věci tohoto světa totiž navzdory své malichernosti a pomíjivosti dokáží člověka zcela pohltnout. (srv. TV – Touha věků 331.5)

Matouš 19:22 Když mladík uslyšel [toto] slovo, odešel zarmoucen, neboť měl mnoho majetku.

In his love of self and worldly gain he was out of harmony with the principles of heaven. COL 392.1

COL – Kristova podobenství 392.1 Miloval sebe a časný zisk, proto nežil podle zásad nebes. (srv. PM – Perly moudrosti 201.4)

His heart was drawn toward the Saviour. But he was not ready to accept the Saviour's principle of self-sacrifice. He chose his riches before Jesus. He wanted eternal life, but would not receive into the soul that unselfish love which alone is life, and with a sorrowful heart he turned away from Christ. COL 393.2

COL – Kristova podobenství 393.2 Mladík Pána Ježíše obdivoval, táhlo ho to ke Spasiteli, nebyl však ochoten přijmout Spasitelovu zásadu sebeobětování. Dal přednost svému bohatství před Pánem Ježíšem. Chtěl získat věčný život, nechtěl však přijmout nesobeckou lásku, která je životem. Odešel od Krista se smutkem v srdci. (srv. PM – Perly moudrosti 201.7)

Příslaví 14:12 [Některá cesta připadá člověku správná \[přímá\], avšak nakonec je cestou smrti.](#)

Many are deceiving themselves; for the principle of love does not dwell in their hearts. SD 49.3

SD – Synové a dcery Boží 49.3 Mnozí klamou sami sebe, neboť v jejich srdcích nepřebývá princip pravé lásky. (přeloženo z anglického originálu)

První list Janův 3:16–18 [¹⁶Podle toho jsme poznali lásku, že on za nás položil svou duši. I my jsme povinni položit své duše za bratry. ¹⁷Má-li však někdo dostatek v tomto světě a vidí, že jeho bratr má nouzi, a zavře před ním své srdce, jak v něm může zůstat Boží láska? ¹⁸Dítky, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.](#)

Many, like the rich young ruler, when tested and tried, will refuse to deny self, to take up the cross and follow Christ. When the test comes to a man, and he refuses to obey, he shows that he is unregenerate in heart, whatever may be the outward propriety of his conduct, or whatever belief he may claim to have in the truth. He needs to have the law brought home to his conscience, that he may see the exceeding sinfulness of sin. He must die to self. Until self is crucified, he cannot know what spiritual holiness is. RH September 11, 1900, par. 8

RH 11. září 1900, odst. 8 Podobně jako bohatý mladík, mnozí, až budou vystaveni zkoušce, odmítnou zapřít sami sebe, vzít na sebe kříž a následovat Krista. Ať už je chování člověka navenek správné nebo jeho vyznání víry v pravdu jakékoli, když na něj přijde zkouška a on odmítne poslechnout, ukazuje to, že jeho srdce není obrácené. Potřebuje přiblížit zákon svému svědomí, aby viděl ohromnou závažnost hříchu. Musí zemřít sám sobě. Dokud nebude ukřižováno jeho vlastní já, nemůže poznat, co je to duchovní svatost. (přeloženo z anglického originálu)

Matouš 19:23–26 (B21) [²³Tehdy Ježíš řekl svým učedníkům: „Amen, říkám vám, pro boháče je nesnadné vstoupit do nebeského království. ²⁴A říkám vám znovu: To spíše projde velbloud uchem jehly než boháč do Božího království.“ ²⁵Když to učedníci uslyšeli, byli naprosto ohromeni. „Kdo tedy může být spasen?“ ptali se. ²⁶Ježíš se na ně podíval a řekl: „U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno.“](#)

While the law is holy, the Jews could not attain righteousness by their own efforts to keep the law. The disciples of Christ must obtain righteousness of a different character from that of the Pharisees, if they would enter the kingdom of heaven. God offered them, in His Son, the perfect righteousness of the law. If they would open their hearts fully to receive Christ, then the very life of God, His love, would dwell in them, transforming them into His own likeness; and thus through God's free gift they would possess the righteousness which the law requires. MB 54.2

MON – Myšlenky z Hory Blahoslavenství 54.2 Přestože je zákon svatý, nemohli Židé dosáhnout spravedlnosti tím, že se ho snažili zachovávat ve vlastní síle. Kristovi následovníci musí dosáhnout spravedlnosti jiného druhu, než měli farizeové, aby mohli vejít do nebeského království. Bůh jim nabídl ve svém Synu dokonalou spravedlnost zákona. Jestliže otevřou svá srdce dokořán, aby přijali Krista, bude v nich přebývat skutečný život Boží, láska Boží, která je změnění k jeho obrazu. Tím získají spravedlnost, kterou vyžaduje zákon, jako dar od Boha. (srv. MON – Myšlenky o naději 37.1)

Římanům 13:10 [Láska bližnímu nepůsobí nic zlého. Naplněním Zákona je tedy láska.](#)